

SIGVARD BERGH

* 1914-12-02 † 2004-04-28

Bergsingenjören och teknologie doktorn, docent Sigvard Bergh – av alla känd som Sigge – föddes i New York.

Hans föräldrar var bergsingenjören Sven V Bergh och hans hustru Hervor, född Jakobsson, som hade djup förankring i bergshanteringen; hennes farfar Per August Jakobsson blev några år före sin död 1880 disponent vid Stora Kopparbergs Bergslags AB. Hans bror Carl Alfred blev smidesverksmästare i Jernkontoret, författare till en lärobok i lancashiresmidet och inspektör för detta i hela riket.

Sigge hade fyra yngre syskon: Tore är konstnär i Stockholm. Rolf är arkitekt i Täby. Sten är bergsingenjör och bor i Vaxholm. Margareta Calander är speciallärare och bosatt i Göteborg.

Föga förvånande valde Sigge Bergh efter studentexamen i Nya Elementar att börja på Kungliga Tekniska Högskolan och dess avdelning för bergsvetenskap, som han utexaminerades från 1937.

Sin första anställning fick han som laboratorieingenjör vid SKF i Göteborg.

Sigges far hade utvecklat och patenterat en metod att utvinna olja ur skiffer, ett pionjärbete, som 1943 belönades med IVAs stora guldmedalj. Självt kom Sigge att fullgöra sin värnplikt inom denna verksamhet som assistent åt sin far. I en artikel i Tekniska Museets årsbok Daedalus har Sigge sakkunnigt dokumenterat denna teknik, som kom att få stor betydelse för det svenska

försvarets drivmedelsförsörjning under krigsårens avspärning.

Åren 1943-1950 arbetade Sigge Bergh inom Uddeholms AB som laboratorie- och utvecklingsingenjör vid Hagfors Järnverk och vid Uddeholms kontor i Bryssel.

Efter Uddeholmsåren kom han till Wargöns ABs legeringsverk, där han började som försäljningschef. Sökandet efter nya produkter förde honom snart in på pulvermetallurgins område och han fick efter en tid rollen som företagets utvecklingschef.

När han 1969 lämnade Wargön, började han vid mogen ålder en ny karriär som forskare vid Institutet för Metallforskning, där han blev chef för den metallurgiska avdelningen och för det pulvermetallurgiska laboratoriet, som organiserats där i samarbete med Jernkontoret.

Vid sidan av en uppskattad uppdragsverksamhet för den svenska metall- och verkstadsindustrin bedrev han en egen originell forskning vid institutet, resulterande i en doktorsavhandling *High diffusivity in copper and iron investigated by a new interdiffusion technology*, som han med framgång försvarade vid Chalmers Tekniska Högskola 1971.

Men Sigge Bergh var inte bara en begåvad tekniker och forskare. Mycket intresserad av och kunnig i botanik, upptäckte han i Bohuslän och på Kinnekulle växter, som tidigare varit okända på dessa lokaler, fynd som han rapporterade i Svensk Botanisk Tidskrift.

I Svenska Bergsmannaföreningen var Sigge från 1955 en central gestalt, under ett par decennier ansvarig för föreningens medlemsblad. För sina insatser utsågs han 1992 till föreningens hedersledamot.

Sigge Bergh var en skicklig och flitig skribent. Många läsvärda artiklar publicerade han i branschorganet Bergsmannen, såväl om aktuella tekniska ämnen som bergshistoriska återblickar.

I Sancte Örjens Gille svarade han under mer än två årtionden för de årliga parentationerna över bortgångna gillebröder.

Sigge Bergh efterlämnar minnet av en mycket intelligent man, en boren optimist och entusiast med stor empati och med en befriande humor. Det har varit en förmån att få tillhöra hans stora vänkrets.

Sigge var sedan 1941 förenad i ett lyckligt äktenskap med Britta, dotter till chefmetallurgen vid SKF Hofors Bruk Carl Gustaf Cedervall och dennes hustru Aina, född Görling.

De fick fyra barn: Lena Beckman är adjunkt och bosatt i Stockholm. Jonas Bergh är bergsingenjör, bor med makan, barnmorskan Anna Maria i Ängelholm.

Cecilia Bergh är sjuksköterska, gift med arkitekt Lars Olof Holmqvist i Falun. Elsbeth Bergh är musiker och bor med sin sambo inredningsarkitekt Lennart Larsson i Göteborg.

Till Gillet kom Sigge Bergh 1952 och tillhörde vid sin bortgång dess åttonde länk.

Sancte Örjens Gilles Högtidsstämma den 21 april 2005.

P O Boman